

Скъпи читатели,
едва ли някой може да устои на топлите слънчеви лъчи, на „свежия листак“ и синьото небе, но искрено се надявам, заслушани в птичките трели, да разгърнете и новия брой на Вашето списание! 2018 г. започна с няколко значими юбилея – 170 години от рождението на поета-революционер Христо Ботев и 140 години от Освобождението на България – по този повод имаме удоволствието да Ви представим статията „От Ботев до Сан Стефано и по-нататък“ – размисли на проф. Андрей Пантев, скъп гост на „Роден глас“. Не по-малко значим за нашата общност бе 70-ият юбилей на Българското училище в Прага, който бе отбелязан с красив концерт. През годините училището претърпява много промени, но едно се запазва винаги – в сърцето на Европа то е огнище за възпитание в родолюбие, съхранява ревностно българския език и традиции. Никога не се променя обаче отношението на най-старото и най-голямото българско сдружение на територията на Чехия – то милее за родното школо и го доказва чрез финансова подкрепа. Асоциацията на българските сдружения в ЧР и Българският културно-просветен клуб в Прага дариха 30 000 крони, а Българският културно-просветен клуб в Острава, както и неговите членове Валентин, Николай и Станимир Апостолови съвместно подкрепиха събитието със сумата от 20 000 крони. Тези дарителски жестове са ясен сигнал, че Българското училище в чешката столица се ползва с доверие и авторитет – подробности за празника ще научите от емоционалния материал на Милка Кралчева.

За това какви са посланията към бъдещето на група „Бага-Тур“ разказва в този брой талантивата колежка Анжела Гюрова, а във вечните български традиции, любими вече и на много млади чехи, отново ни пренесе пражкото сдружение „Заедно“ и празникът на Трифон Зарезан.

Незабравим ще остане за всички присъстващи спектакълът „Секс, наркотици и рокендрол“, организиран от г-н Иван Иванов, който всеотдайно обича родната ни култура и прави всичко, за да бъде тя с нас и в чужбина. Вълнуваща бе срещата с талантивите участници в постановката, а Вие, скъпи читатели, можете да научите подробности за събитието от интервюто ми с Добрин Векилов – Дони.

С възлнение и обич регионалните клубове на АБС подготвиха честването на 3 март – Националният празник на Отечеството ни. В Прага, десетки наши сънародници, носещи нашата Родина в сърцето си, отдадоха почит на героите, положили живота си пред олтара на свободата ни. Всички те се събраха на единственото място, където са винаги добре дошли – в Българския дом – нашата малка България.

Приятно четене!

Камелия Илиева, главен редактор

Денят на българската свобода

Прага, трети март. Десетки наши сънародници, техните семейства и приятели масово се събират на единственото място, където винаги са добре дошли. Вратите на Българския дом са широко отворени – за всеки, носещ България в сърцето си, за всеки, който приема свободата като най-висше човешко благо, неподвластно на разрешения или забрани!

С тудът изведнъж си е отишъл, слънцето грее ярко, а на входа на Българския дом още по-ярко грее усмивката на Наталия Калайджиева, която, приела с душата си завета на своя баща-българин, мило поздравява всички и подарява мартички. Народната носия свети с ярките си багри и толкова й подхожда, сякаш е направена специално за нея.

И докато Сашо Александров и съпругата му Марушка, Руси и Желязко редят масите и приготвят празничната трапеза, останалите се отправят към библиотеката на Дома. Винаги съм се чудела колко ли хора може да побере – отговорът е... много. И когато вече няма свободни столове, а и място къде да бъдат поставени, закъснените остават прави, явно, без изобщо да са притеснени от този факт, защото народът ни казва: „Сърце да е широко!“. А че това наистина

е така, доказва присъствието на представители на 4 пражки сдружения; на наши приятели и съмишленици, и то не само българи.

Словото на Наталия Калайджиева поставя началото на празничната програма: „Днес отбелязваме 140-ата годишнина от Освобождението на България от турско робство. (...) Драматичните събития, свързани с героичните битки, въстания, отстояването на българското име и православна вяра са възпети в народните ни песни, за да се издига високо силният, чист и непобедим дух на българите. Светлият и трагичен ореол на загиналите за свободата и вярата на Отечеството, ще бележи „во век веков“ историческата мощ на нашия народ“.

Честването на Националният празник започна с панихида за падналите в името на бленуваната свобода и национална независимост, която бе отслужена на български език от отец

Библиотеката на Българския дом се оказва тясна за всички присъстващи

г-н Кирил Беровски и г-жа Наталия Калайджиева – тържествено откриване

Публиката следеше изпълненията на „Гласове от България“ с видимо вълнение

Участието на Моимир Ржежни и Страхил Гайдарски беше приятна изненада

Пламен Тодоров. Всичко подредено на масата – от невероятните икони на Тенчо Сталев, през българското вино и обредните хлябове, подарък от пекарна „Хавелка“, бе според православния канон. Ясното и развълнувано слово на отец Пламен бе израз на признателност и почит към героите, а молитвата му на роден език бе разбираема за всички – така, както са мечтаели дедите ни. Благословията бе за всички нас, направили свободния си избор да бъдат заедно на тази свещена дата.

След панихидата последва поздравително слово на г-н Кирил Беровски, председател на Пражкия клуб и на АБС, а инж. Христо Христов изпълни свои стихове, посветени на празника.

Богата бе програмата, подготвена от хор „Гласове от България“ и подбрана с много вкус и високи изисквания от диригента му Радосвета Костова. Публиката следеше изпълненията на родните песни с видимо вълнение, с одобрителни възгласи „Браво!“ и с нестихващи аплодисменти. Когато запяха „Къде си вярна, ти, любов народна“, цялата зала запя заедно с тях. Един от най-вълнуващите моменти в програмата бе представянето на „Не пей, славею“ – съществуват предположения за последната песен, която Левски изпява. В книгата „Мой роден град – София“ на Райна Костенцева, в няколко страници са изложени спомените на народната певица Петкана Хъшова, жива свидетелка на обесването на Апостола. „Васил Левски вървеше към бесилката, изглеждаше висок и стъпваше господарски. С изправена глава! Щом приближи до бесилката, той се обърна към нас, очите му бяха сини, големи, косата му руса, изглеждаше, че е като коприна. Беше много хубав. Дочух, че го питаха каква е последната му дума. Той се изправи и започна да пее... Това беше последната му дума... Една песен...“.

Разтърсващата „Не пей, славею“ бе изпълнена от Радосвета, Моника и Кремена, в акомпанимент на китара чухме Страхил Гайдарски.

Последната част от програмата бе изненада за всички – със свой рецитал ни гостуваха Страхил Гайдарски и Моимир Ржежни, част от многонационалната група X-ground. Талантливите музиканти изпълниха няколко композиции, като, безспорно, най-много аплодисменти събра авторската музика на Страхил по мотиви от Ганкино хоро.

Den bulharské svobody

Kameliya Ilieva

Praha, třetí březen. Desítky našich krajanů, jejich rodiny a přátelé se scházejí na jediném místě, kde jsou vždy vítáni. Dveře Bulharského domu jsou dokořán otevřeny pro každého, kdo nosí Bulharsko ve svém srdci, pro každého, kdo vnímá svobodu jako největší lidské blaho, které nepodléhá žádným zákonům či přidělovaným souhlasům.

Knihovna je náhlé příliš těsná pro všechny návštěvníky – jsou to členové 4 bulharských spolků, jejich přátelé a sympatizanti. Úvodního slova slavnostního dne se ujala Natalie Kalajdžieva: „Dnes slavíme 140 let od osvobození Bulharska od turecké nadvlády. (...)“.

Oslava státního svátku začala modlitbou za padlé ve jménu vysněné svobody a národní nezávislosti, kterou v bulharštině odsloužil kněz Plamen Todorov.

Bohatý program, který přednesl sbor Hlasy Bulharska byl připraven velmi vkusně, precizně a s vysokou profesionalitou sbormistryní Radosvetou Kostovou. Diváci sledovali přednes rodných písní s viditelným vzrušením a odměňovali výkony výkřiky "Bravo!" a neuctahajícím potleskem. Poslední část programu byla překvapením pro všechny přítomné – vyslechli jsme recitál Strachila Gaidarského a Mojmirá Řezného, kteří jsou členy mnohánárodní skupiny X-ground.

Poté přišel čas na přátelské rozhovory a na obrozené písně, které naplnily Bulharský dům. ♦

После дойде ред на срещите с приятели, гарнирани с вкусните кебапчета на всепризнатия им майстор Сашо Александров, който макар и вече да не е служител на Българския културно-просветен клуб в Прага, винаги се отзовава на помощ, когато е нужно. Добрият обяд бе полят с хубаво българско вино, а възрожденските ни песни огласиха Българския дом. Така, чисто по нашенски и от сърце, защото те, родните традиции, са с нас – навсякъде по света. ♦

Млада Вълна в ръководството на Българския клуб в Кладно

На 13 януари, в ресторант „Винш“ (Vinš) в гр. Кладно, бе проведено отчетно-изборно събрание на Клуба.

Присъстваха 35 членове и двама гости – един от тях бе г-н Кирил Беровски, председател на Асоциацията на българските сдружения в Чешката република и на БКПК, гр. Прага. Тук е мястото да се отбележи, че 80% от аудиторията на събранието бяха млади хора, някои, от които бяха дошли и с децата си.

Събранието протече при следния дневен ред:

1. Отчет за изминалите години от председателя на Клуба г-н Михаил Андреев.

2. Приемане на нов Устав на сдружението и избор на ново ръководство.

В края на изказването си, г-н Андреев обяви, че поради напредналата си възраст, няма да се кандидатира отново в ръководството на сдружението. Събранието му благодари за

досегашната всеотдайна работа и взе решение да го номинира за почетен председател на Клуба.

След 30-минутната почивка за обяд, се премина към втора точка от Дневния ред. Въпреки емоционалните моменти, изборът на ново ръководство премина в демократичен и конструктивен дух, съобразно целите и задачите, заложили в приетия нов Устав. Бяха избрани трима души за членове на Управителния съвет и трима души за Ревизионната комитсия на Клуба. Съставът на новото ръководство е изцяло от млади хора, чиято средна възраст е 40-45 години. За председател на сдружението Управителният съвет единодушно избра г-жа Надя Карамфилова.

Успех на Българския културно-просветен клуб в Кладно, асоцииран член на нашето голямо сдружение! ♦

Празник на българския лозар и градинар

На 16 февруари в Българския дом в чешката столица се събраха членовете на Пражкия клуб, неговите приятели и привърженици, за да отпразнуват народния празник на Св. Трифон Зарезан.

По стара българска традиция, той се чества на 14 февруари от лозарите, соколарите и градинарите. И тъй като между първите основатели на културно-просветните клубове в Чехия са били българските градинари, празникът и до ден днешен е обичан и празнуван от родните сдружения на територията на чешката страна.

В късния следобед, в Дневния клуб се събраха нашите сънародници, за да се видят, поговорят и почетат празника. Всички присъстващи бяха поздравени с кратко слово от г-н Кирил Беровски, председател на АБС в ЧР и председател на Пражкия клуб. За историята на празника Трифон Зарезан поговори инж. Христо Христов, който прочете и тематични стихове, сътворени от него по този повод. Приятната атмосфера бе обогатена с песни и свирене на китара, както и с дегустиране на българско вино. ♦